Murat Orkun Selçuk[1]
Politik Risk Çalışmaları Merkezi Direktörü

Ece Berfin Ergezer[2]
Politika Analisti

İSRAİL'DE SEÇİM SONRASI KOALİSYON DENKLEMİ

DEĞERLENDİRME NOTU

İsrail'de 27 Ekim 2026 tarihinde gerçekleştirilen genel seçimler, 7 Ekim 2023 saldırılarının ardından Gazze, Lübnan ve İran'da yaşanan çatışmaların gölgesinde yapılan ilk genel seçim olması bakımından önem taşımaktadır. Seçim sonuçları, Başbakan Binyamin Netanyahu'nun siyasi konumunu önemli ölçüde koruduğunu ancak 2022 yılında sahip olduğu hükümet çoğunluğunu yeniden oluşturamadığını göstermektedir. Buna karşılık Netanyahu karşıtı partiler de Arap partilerinin desteği olmaksızın hükümet kurabilecek bir çoğunluğa ulaşamamıştır.

Bu nedenle seçimler temelde belirgin bir iktidar değişiminden ziyade İsrail siyasetindeki bloklaşmanın yeni bir biçimde devam etmesiyle sonuçlanmıştır. 2019-2021 döneminde yaşanan seçim süreçlerine benzer biçimde hükümetin kurulup kurulamayacağını yalnızca sağ-sol dengesi değil, Netanyahu'nun kişisel siyasi konumu, ultra-Ortodoks partilerin talepleri ve Arap partilerinin hükümet denklemine dahil edilip edilmeyeceği belirleyecektir.

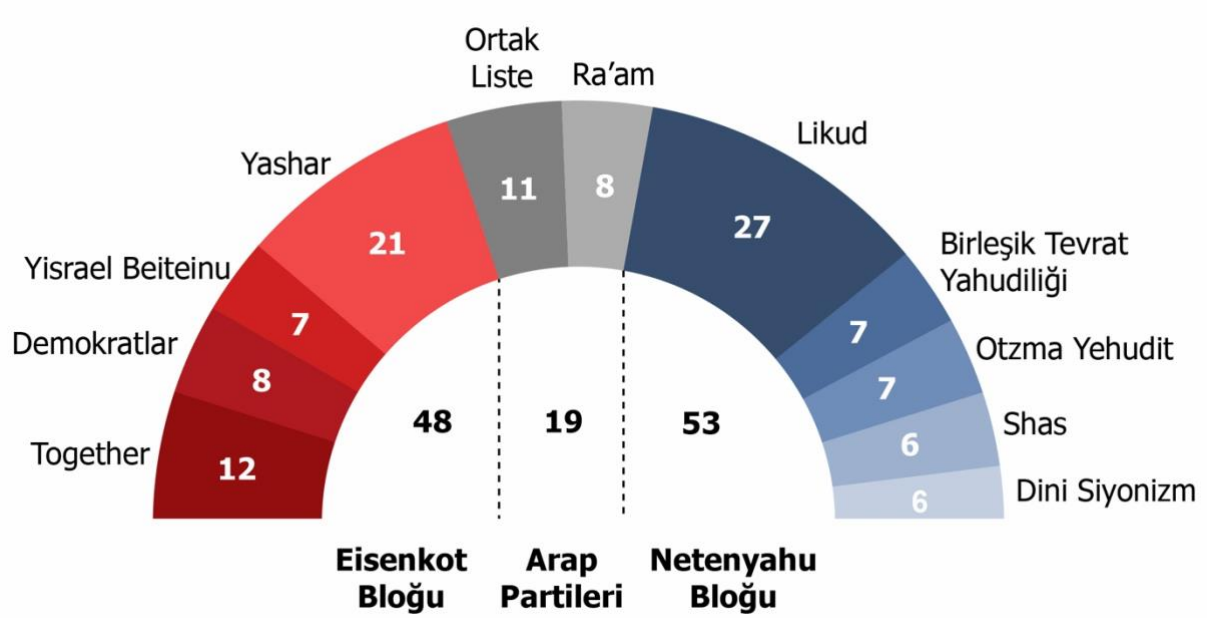
Seçim sonuçları ve koalisyon senaryoları

Resmi sonuçlara göre, Likud yüzde 20,51 oyla 27 sandalye kazanarak birinci parti olmuştur. Gadi Eisenkot liderliğindeki Yashar yüzde 16,05 ile 21, Naftali Bennett ve Yair Lapid'in B'Yachad ittifakı yüzde 9,35 ile 12 sandalye elde etmiştir. Arap partilerinden Ortak Liste yüzde 8,80 oyla 11, Ra'am ise yüzde 5,93 oyla 8 milletvekili çıkarmıştır. Demokratlar 8, Yisrael Beiteinu, Birleşik Tevrat Yahudiliği (UTJ) ve Otzma Yehudit yedişer, Shas ile Dini Siyonizm-Zehut ittifakı ise altışar sandalye kazanmıştır (Knesset, 2026).

[1] https://www.tepav.org.tr/tr/ekibimiz/s/1504
[2] https://www.tepav.org.tr/tr/ekibimiz/s/1471

Bu çalışmada ifade edilen bulgular, yorumlar, sonuçlar, öneriler ve görüşler tamamen yazar(lar)ına aittir. TEPAV'ın resmi görüşü değildir. © TEPAV, aksi belirtilmedikçe her hakkı saklıdır.

Grafik 1. İsrail Seçim Sonuçları ve Bloklar

Kaynak: İsrail Merkez Seçim Komisyonu, Middle East Eye, TEPAV Görselleştirmeleri

Bu sonuçlarla Netanyahu'nun mevcut hükümetini oluşturan sağ-dindar blok 53, Netanyahu karşıtı Siyonist partiler 48, Arap partileri ise toplam 19 sandalyeye ulaşmıştır. Netanyahu açısından bu tablo 2022 seçimlerine göre belirgin bir gerilemeye işaret etmektedir. Likud'un sandalye sayısı 32'den 27'ye, Netanyahu bloğunun toplam sandalye sayısı ise 64'ten 53'e düşmüştür. Dolayısıyla Netanyahu'nun siyasi desteğini büyük oranda kaybetmediği ancak mevcut koalisyonun parlamentoda çoğunluğa ulaşamadığı görülmektedir.

Netanyahu, her ne kadar en büyük partinin ve siyasi bloğun lideri olması nedeniyle hükümet kurma görevinin ilk olarak kendisine verilmesini talep etmiş olsa da bu durum hukuki bir öncelik hakkı yaratmamaktadır. İsrail Temel Yasası uyarınca Cumhurbaşkanı, partilerle istişare ettikten sonra hükümet kurma olasılığı en yüksek gördüğü milletvekilini görevlendirebilir. Netanyahu ise yeni hükümet kuruluncaya kadar geçici hükümetin başbakanı olarak görevini sürdürecektir (Kenig & Blander, 2026).

Nitekim Cumhurbaşkanı Isaac Herzog, 8 Kasım'da hükümet kurma görevini Gadi Eisenkot'a vermiştir. Eisenkot'un bu görevi tamamlamak için 28 günlük resmi süresi bulunmaktadır. Halihazırda Eisenkot, kendisine destek veren 67 milletvekilinin (48 sandalyeli kendi muhalefet bloğu ve 19 sandalyeli iki Arap listesi) parlamenter çoğunluğunu Knesset'teki önemli makamları devralmak için kullanmaktadır. Bu çerçevede 11 Kasım'da muhalefet bloğu ve Arap partilerinin ortak oylarıyla Yashar milletvekili Roy Folkman, meclis gündemini ve komisyon dağılımlarını belirleyen kritik önemdeki Düzenlemeler Komitesi başkanlığına seçilmiştir. 16 Kasım'da Yisrael Beiteinu lideri Avigdor Liberman geçici Dışişleri ve Savunma Komitesi başkanlığına getirilmiş, 17 Kasım'da ise Yashar milletvekili Matan Kahana, 66'ya karşı 52 oyla Knesset Başkanı seçilmiştir. Bu gelişmeler, Netanyahu'nun geçici hükümetin başında yürütme yetkisini korurken, Eisenkot liderliğindeki bloğun yasama organı üzerindeki kontrolünü güçlendirdiğini göstermektedir. Böylece henüz yeni bir hükümet kurulmadan da yargı düzenlemeleri ve 7 Ekim'e ilişkin bağımsız soruşturma komisyonu gibi konularda parlamenter girişimlerin başlatılması mümkün hale gelebilir. (Keinon, 2026; Reuters, 2026).

Hükümetin kurulmasına yönelik çalışmalar henüz tamamlanmamış olsa da Eisenkot açısından ilk seçenek, 48 sandalyeli Siyonist muhalefet bloğunun Arap partilerinin doğrudan veya dışarıdan desteğiyle hükümet kurmasıdır. Ancak Liberman, Bennett ve Eisenkot'un Arap partilerine bağımlı bir hükümete ilişkin çekinceleri bu seçeneği zorlaştırmaktadır. Buna karşılık 2026 seçimlerinde sekiz sandalye kazanan Ra'am'ın, 2021-2022 döneminde dört milletvekiliyle Bennett-Lapid hükümetine katılmış olması önemli bir emsal oluşturmaktadır. Ayrıca İsrail'de bir hükümetin göreve başlayabilmesi için güvenoyu oylamasında lehte kullanılan oyların aleyhte kullanılan oylardan fazla olması yeterlidir. Dolayısıyla Arap partilerinin tamamının resmi koalisyon ortağı olması zorunlu değildir (Kenig & Blander, 2026).

Carnegie'den Miller (2026), bu çerçevede farklı siyasi manevraların da gündeme gelebileceğini değerlendirmektedir. Netanyahu'nun Eisenkot bloğundaki bazı milletvekillerini kendi tarafına çekmesi veya Eisenkot'un Likud içerisindeki Netanyahu'dan rahatsız isimlerle iş birliği araması olası senaryolar arasındadır. Eisenkot'un kendi başbakanlığında bir ulusal birlik hükümeti önerip Netanyahu'nun olası reddini Arap partilerinin dış desteğine dayanan bir hükümeti gerekçelendirmek için kullanması da mümkündür. Miller, Yitzhak Rabin'in 1992-1993 döneminde parlamentodaki çoğunluğunu kaybettiğinde Arap partilerinin dış desteğinden yararlanmasını tarihsel bir örnek olarak göstermektedir. Ancak Eisenkot'un merkez-sağ ortaklarının Arap partileriyle iş birliğine yönelik itirazları ve güvenlik politikalarındaki farklılıklar, benzer bir formülün uygulanmasını zorlaştırmaktadır.

İkinci seçenek ultra-Ortodoks partiler üzerinden şekillenmektedir. Eisenkot'un 48 sandalyeli bloğuna UTJ ve Shas'ın 13 sandalyesi eklendiğinde 61 milletvekiline ulaşılmaktadır. Ancak bu formülün önünde ultra-Ortodoks erkeklerin askerlik yükümlülüğü konusundaki anlaşmazlık bulunmaktadır. Eisenkot ve özellikle Liberman askerlik muafiyetlerinin sınırlandırılmasını savunurken, Haredi partiler bu muafiyetlerin korunmasını temel taleplerinden biri olarak görmektedir. Bununla birlikte UTJ'nin Netanyahu'yu tavsiye etmemesi ve Liberman'ın ultra-Ortodoks partilerle koalisyon konusundaki tutumunu yumuşattığına ilişkin haberler, bu seçeneğin de değerlendirilmekte olduğunu göstermektedir (Levaton & *The Times of Israel* Staff, 2026).

Bununla birlikte 12 Kasım itibarıyla koalisyon görüşmelerinde Arap partileri ile ultra-Ortodoks partiler arasındaki temaslar da gündeme gelmiştir. İsrail kamu yayıncısı KAN'ın aktardığına göre Ra'am ve Ortak Liste yöneticileri, UTJ temsilcileriyle ultra-Ortodoksların askerlik yükümlülüğü konusunda yürütülen müzakereler ve Arap yerleşimlerini ilgilendiren imar düzenlemeleri hakkında görüşmektedir. Her ne kadar UTJ tarafı bu temasların siyasi müzakere niteliğinde olduğunu doğrulamamış olsa da söz konusu gelişmeler, Arap ve ultra-Ortodoks partilerin hükümet kurma sürecinde birbirini dışlayan iki ayrı seçenek olmayabileceğine işaret etmektedir. Özellikle askerlik yükümlülüğü ve imar politikaları gibi farklı toplumsal kesimleri ilgilendiren konularda karşılıklı tavizlere dayalı bir uzlaşma, Eisenkot'un koalisyon seçeneklerini genişletebilir (Levaton, 2026).

Üçüncü seçenek geniş bir ulusal birlik hükümeti kurulmasıdır. Ancak Netanyahu'ya yönelik siyasi vetolar ve partiler arasındaki güvensizlik, bu ihtimali sınırlandırmaktadır. Bununla birlikte birlik hükümeti seçeneği, 15 Kasım'da Likud ve Yashar temsilcileri arasında başlayan resmi görüşmelerle daha somut bir hal almıştır. İlk görüşmelerden bir sonuç çıkmamış, 18 Kasım itibarıyla Eisenkot'un ilk başbakan olacağı ve Netanyahu'nun daha sonra görevi devralacağı bir rotasyon formülü de gündeme gelmiştir. Ancak Eisenkot bloğundaki partilerin Netanyahu ile hükümet ortaklığı konusundaki farklı tutumları ve başbakanlık görevine ilişkin anlaşmazlıklar, bu seçeneğin önündeki temel engeller olmaya devam etmektedir. Seçeneklerin

sonuç üretmemesi halinde yeniden seçime gidilmesi de mümkündür. İsrail'de 2019-2021 arasında iki yıldan kısa sürede dört seçim yapılması, mevcut koalisyon çıkmazının tarihsel bir karşılığı bulunduğunu göstermektedir. O dönemde de Liberman'ın ultra-Ortodoksların askerlik muafiyetine karşı çıkması, Netanyahu karşıtı partilerin Arap partileriyle iş birliği konusundaki anlaşmazlıkları ve liderler arasındaki karşılıklı vetolar hükümet kurma süreçlerini zorlaştırmıştı (IDI, 2019; IDI, 2021).

Liberman'ın konumu, İsrail sağındaki uzun dönemli farklılaşmayı da yansıtmaktadır. Eski Sovyetler Birliği'nden gelen göçmenlerin siyasi temsilinde önemli rol oynayan Yisrael Beiteinu, güvenlik politikalarında milliyetçi bir çizgi izlerken din-devlet ilişkilerinde seküler bir yaklaşım benimsemektedir. Bu nedenle parti hem Netanyahu'nun hükümet kurmasını hem de Arap partilerine dayanan alternatif bir koalisyonun oluşmasını zorlaştırabilmektedir (Galili, 2020).

Arap seçmen katılımındaki artış ve seçim sonucuna etkisi

2026 seçimlerinin en dikkat çekici unsurlarından biri yüksek katılım oranıdır. Ülke genelinde seçime katılım yaklaşık yüzde 78 olarak gerçekleşmiş ve 1999 yılından bu yana en yüksek seviyeye ulaşmıştır. Arap seçmenlerin katılımındaki artış ise daha belirgindir. IDI'nin sandık verilerine dayalı analizine göre Arap ve Dürzi yerleşimlerinde katılım, 2022'deki yüzde 53,2 seviyesinden yaklaşık yüzde 77'ye yükselmiştir. Negev'deki Bedevi toplumunda da önemli bir katılım artışı yaşanmıştır. Bu mobilizasyon sonucunda Arap partilerinin toplam sandalye sayısı 2022'de 10'dan 2026'da 19'a yükselmiştir (Knesset Channel, 2026; Rudnitzky, 2026).

Arap seçmenin yüksek katılımının ana nedeni şüphesiz Netanyahu hükümetinin, özellikle de koalisyonda yer alan aşırılıkçı partilerin Araplara karşı söylem ve eylemleridir. Filistin meselesindeki uluslararası toplumun tepkisini ve yaptırımlarını çekecek derecede sert politikaların Arapları sandığa yönelttiğini söylemek mantıklı olacaktır. Ayrıca İsrail içindeki Arap kökenli vatandaşların da bu sert yaklaşıma maruz kaldığı izlenmektedir. Hükümet ortaklarından Bezalel Smotrich'in 2016 yılında "Araplar düşman olduğu için hastanelerde Yahudiler ve Araplar için ayrıştırılmış doğum servisleri oluşturulması" çağrısında bulunması, buna örnek olarak gösterilebilecektir (J Street Policy Center, 2023).

Ancak Arap seçmenlerin mobilizasyonunu yalnızca Gazze savaşı veya Filistin sorunuyla açıklamak yeterli olmayabilir. IDI'nin seçim öncesi araştırmasında Arap katılımcıların yüzde 44'ü hayat pahalılığını çözebilecek bir partiye oy vermeyi öncelikli gördüğünü belirtmiştir. Organize suç, konut ve imar sorunları ve yerel yönetimlerin kaynak ihtiyacı da öne çıkan konular arasındadır. Rudnitzky (2026), yüksek katılımı mevcut hükümetin değiştirilmesi ve siyasi temsilin güçlendirilmesi arayışıyla ilişkilendirmektedir.

7 Ekim ve İran savaşlarının Netanyahu'nun seçmen desteğine etkisi

Netanyahu'nun 2026 seçimlerindeki performansını değerlendirebilmek için 7 Ekim 2023'ü tek başına başlangıç noktası almak doğru olmayacaktır. Netanyahu hükümeti saldırı öncesinde siyasi bir yıpranma sürecindeydi. 2023 boyunca hükümetin yargı düzenlemeleri geniş toplumsal protestolara neden olmuş, Netanyahu'nun rüşvet, dolandırıcılık ve güveni kötüye kullanma suçlamalarıyla karşı karşıya bulunduğu yolsuzluk davalarının devam etmesi de hükümete yönelik eleştirileri güçlendirmişti. Bu yıpranma kamuoyu araştırmalarına yansımış; Eylül 2023'te yapılan bir ankette Benny Gantz liderliğindeki National Unity 29, Likud ise 26 sandalye seviyesinde görünürken Netanyahu'nun koalisyonu 52 sandalyeye gerilemişti (*The Times of Israel*, 2023a).

7 Ekim saldırısının ilk siyasi etkisi bu eğilimi tersine çevirmek yerine derinleştirdi. Kasım 2023 tarihli Channel 12 araştırmasında National Unity 36 sandalyeye yükselirken Likud 17 sandalyeye geriliyor, Netanyahu'nun koalisyonu ise toplam 45 sandalye seviyesinde kalıyordu (*The Times of Israel*, 2023b). Zira saldırının ölçeği ve güvenlik kurumlarının hazırlıksız yakalanması, Netanyahu'nun uzun yıllar boyunca oluşturduğu güvenliği sağlayabilen lider algısını zedelemişti. Bu sorumluluk algısı sonraki yıllarda da tamamen ortadan kalkmadı. Ekim 2026'da Channel 12/N12 tarafından yapılan araştırmada ise katılımcıların yüzde 65'i Netanyahu'nun 7 Ekim başarısızlığında büyük ölçüde, yüzde 22'si sınırlı ölçüde kişisel sorumluluğu olduğunu ifade etti. (Segal et al., 2026).

Bununla birlikte Netanyahu, savaşın ilerleyen aşamalarında siyasi kayıplarının bir bölümünü telafi etmeyi başardı. İran ile 7 Ekim 2023 saldırısı sonrası Nisan 2024'te düşük yoğunlukta başlayan ve Şubat 2026'da savaşa dönüşen çatışmalar, Netanyahu'nun siyasi söylemini yeniden ulusal güvenlik üzerine kurmasına imkan tanıdı. Netanyahu ayrıca, rüşvet, dolandırıcılık ve güveni kötüye kullanma suçlamalarıyla yargılandığı yolsuzluk davalarındaki ifade ve duruşma katılımını ulusal güvenlik, gizli istihbarat operasyonları ve bölgesel savaş gerekçeleriyle defalarca erteledi veya iptal ettirdi (Sharon, 2025). Her ne kadar bu durum yargı sürecinin sona erdiği ve hukuki sorumluluğun ortadan kalktığı anlamına gelmese de Netanyahu'nun, Hamas tarafından gerçekleştirilen 7 Ekim olayları öncesi ülke içi soruşturmalar nedeniyle tehlikeye giren Başbakanlık koltuğunu ve hatta kişisel özgürlüğünü, saldırılardan sonraki süreçte oy oranındaki düşüşü durdurarak güvence altına aldığı söylenebilecektir.

Dolayısıyla 7 Ekim saldırıları her ne kadar kısa vadede Netanyahu'nun daha önce başlamış olan siyasi gerilemesini hızlandırmış ve güvenlik liderliği konusundaki itibarına zarar vermiş gibi görünse de, bu sürecin bir devamı sayılabilecek İran savaşları, çatışmalar hiç yaşanmasa daha da büyümesi muhtemel olan bu kaybın bir bölümünü telafi edebileceği siyasi koşullar yaratmıştır. Ancak savaşların etkisi yeni bir Netanyahu çoğunluğu oluşturmaktan çok, sağ seçmenin Likud etrafında yeniden konsolide olması şeklinde ortaya çıkmıştır. Nitekim 27 Ekim seçimlerinde Likud'un 27 sandalye kazanması, 2023 sonundaki anketlerde görülen 17-18 sandalye seviyelerinden önemli bir toparlanmaya işaret etmektedir.

Eisenkot ve Yashar'ın yükselişi ne anlama geliyor?

Gadi Eisenkot'un 2026 seçimlerindeki performansı, Netanyahu karşıtı siyasetin niteliği bakımından önemlidir. Eski Genelkurmay Başkanı olan Eisenkot, seçmene Netanyahu'ya alternatif sunarken güvenlik konularında merkez-sol bir programa yönelmekten kaçınmıştır. Bu durum kendisini Netanyahu'nun yönetim tarzından rahatsız olan ancak güvenlik politikalarında sert bir çizgiyi destekleyen seçmenler açısından güçlü bir alternatif haline getirmiştir.

Yashar'ın programında 7 Ekim saldırılarını araştıracak bağımsız bir devlet komisyonu kurulması, yeni bir ulusal güvenlik doktrini hazırlanması, yargı bağımsızlığının korunması, kamu yönetiminin profesyonelleştirilmesi ve askerlik/ulusal hizmet yükümlülüğünün toplumun daha geniş kesimlerine yayılması ön plana çıkmaktadır (Yashar, 2026). Eisenkot'un Netanyahu'dan temel farkı, bu nedenle, yalnızca İsrail'in güvenlik tehditlerini nasıl tanımladığında değil, devlet ve güvenlik politikalarının hangi kurumsal çerçevede yürütülmesi gerektiğine ilişkin yaklaşımında da ortaya çıkmaktadır.

Yani, iki lider arasında İran, Hamas ve Hizbullah gibi güvenlik tehditleri konusunda önemli bir stratejik süreklilik bulunmaktadır. Farklılıklar ise daha çok askeri operasyonların amaçları, uygulanma biçimi ve diplomatik araçlarla ilişkisinde ortaya çıkmaktadır.

Dolayısıyla Eisenkot liderliğinde kurulacak olası bir hükümetin Netanyahu hükümetinden gerek dış politika gerekse güvenlik politikasında köklü biçimde ayrılması beklenmemelidir. Daha belirgin fark, Ben-Gvir ve Smotrich gibi aşırı sağ aktörlerin hükümet üzerindeki etkisinin azalması, güvenlik bürokrasisiyle ilişkilerin daha kurumsal bir zemine taşınması ve yargı ile devlet kurumlarına yönelik yaklaşımın değişmesi olabilir.

Bununla birlikte Carnegie'den Brown ve Ritz-Jack, Netanyahu karşıtı partilerin mevcut hükümeti değiştirme konusunda anlaşmalarına rağmen Netanyahu sonrasında nasıl bir devlet ve toplum modeli oluşturacaklarına ilişkin ortak bir program ortaya koyamadıklarını vurgulamaktadır (Brown et al., 2026). Bu nedenle Eisenkot'un hükümet kurması halinde koalisyonun sürdürülebilirliği, güvenlik politikalarından çok din-devlet ilişkileri, Arap vatandaşların siyasi temsili ve devlet kurumlarına ilişkin düzenlemeler üzerinde uzlaşılmasına bağlı olacaktır.

Bölgesel sonuçlar ve Türkiye açısından olası etkiler

İsrail seçimlerinin bölgesel sonuçları yalnızca kimin başbakan olacağına bağlı değildir. Yukarıda da bahsedildiği gibi, İsrail'in temel güvenlik yaklaşımında Netanyahu ve başlıca muhalefet liderleri arasında önemli ölçüde süreklilik bulunmaktadır. İran'ın nükleer kapasitesinin sınırlandırılması, Hizbullah'ın askeri gücünün azaltılması, Gazze'de Hamas'ın yeniden yönetim kurmasının engellenmesi ve mevcut koşullarda Filistin devletinin kurulmasına karşı çıkılması ortak tutumların başında gelmektedir.

Bu nedenle hükümet değişikliği, İsrail'in bölgesel stratejisinde ani bir dönüşüm yaratmayacaktır. Bununla birlikte aşırı sağ partilerin hükümet üzerindeki etkisinin azalması, Batı Şeria'daki yerleşim politikaları, Gazze'deki insani ve idari düzenlemeler ve bölge ülkeleriyle diplomatik temaslar açısından farklılıklar ortaya çıkarabilir. Ancak Ürdün'ün Batı Şeria'nın geleceğine, Mısır'ın Gazze'de nüfusun yerinden edilmesine ve Suudi Arabistan'ın Filistin devletine ilişkin kaygılarının yalnızca liderlik değişikliğiyle ortadan kalkması beklenmemelidir (Brown et al., 2026).

Türkiye açısından da benzer bir tablo söz konusudur. İsrail'deki muhtemel bir hükümet değişikliği, Türkiye-İsrail ilişkilerinde otomatik bir normalleşme anlamına gelmeyecektir. Son yıllarda iki ülke arasındaki sorunlar yalnızca Netanyahu ile Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan arasındaki siyasi gerilimden kaynaklanmamaktadır. Gazze, Suriye ve bölgesel güvenlik düzenine ilişkin farklılaşan çıkarlar, ilişkilerin yapısal boyutunu oluşturmaktadır.

Bir diğer ifadeyle iki ülke arasındaki temel sorun, siyasi liderler arasındaki gerilimden daha derin bir bölgesel düzen farklılaşmasıdır. Türkiye, egemen devletlerin bütünlüğünün korunduğu ve bölgesel iş birliğinin güçlendiği istikrarlı bir düzeni öncelemekte, İsrail ise askeri hareket serbestisini koruyabileceği bir güvenlik ortamını tercih etmektedir.

Bu çerçevede Netanyahu'nun görevden ayrılması, diplomatik ilişkilerin daha yönetilebilir hale gelmesi için fırsat yaratabilir. Ancak Eisenkot'un Türkiye'nin Suriye'deki askeri ve siyasi ağırlığına ilişkin güvenlik kaygılarını büyük ölçüde paylaşması beklenmektedir. Gazze'nin gelecekteki yönetimi ve güvenlik düzenlemelerinde Türkiye'nin oynayabileceği rol konusunda da İsrail güvenlik çevrelerinin çekinceleri devam edebilir.

Buna karşılık daha merkezi bir koalisyon, iki ülke arasındaki teknik temasların ve diplomatik diyaloğun yeniden işlevsel hale gelmesine imkan sağlayabilir. Özellikle Suriye'de askeri faaliyetlerin koordinasyonu, karşılıklı yanlış hesaplama riskinin azaltılması ve güvenlik alanındaki iletişim kanallarının güçlendirilmesi açısından sınırlı ancak somut fırsatlar ortaya

çıkabilir. Dolayısıyla olası bir hükümet değişikliğinin Türkiye açısından temel sonucu, kapsamlı bir normalleşmeden ziyade ilişkilerin daha yönetilebilir hale gelmesi olabilir.

Hükümet kurma süreci uzarsa İran politikası nasıl etkilenebilir?

Yeni hükümetin kurulmasının birkaç aya yayılması, İsrail'de yürütme yetkisinin ortadan kalkması anlamına gelmemektedir. Netanyahu ve mevcut hükümet, yeni hükümet göreve başlayıncaya kadar görevlerini sürdürecektir. Geçici hükümetlerin önemli kararlar konusunda daha temkinli davranması yönünde hukuki ilkeler bulunmakla birlikte güvenlik ve acil durumlar, bu sınırlamanın başlıca istisnaları arasındadır. Netanyahu'nun İran'a yönelik yeni bir operasyon dalgasına olan iştahı da göz önünde bulundurulduğunda, hükümet kurma sürecinin devam etmesi İran'a karşı yeni bir operasyonun önünde doğrudan hukuki engel olmayacaktır.

Bununla birlikte geniş çaplı bir askeri operasyonun karar süreci yalnızca İsrail iç siyasetine bağlı olmayacaktır. ABD desteği, İran'ın nükleer programındaki gelişmeler ve bölgesel güvenlik ortamı daha belirleyici faktörlerdir. Bu noktada 3 Kasım 2026 ABD ara seçimleri yeni bir değişken ortaya çıkarmıştır. Demokratların hem Temsilciler Meclisi'nde hem de Senato'da çoğunluğu elde etmesi, Trump yönetiminin İran savaşını sürdürme ve İsrail'e yönelik askeri desteği yönetme kapasitesi üzerinde yeni siyasi baskılar yaratmıştır. Netanyahu'nun muhalifleri de Trump yönetimiyle kurduğu yakın ilişkinin ABD'de İsrail'e yönelik iki partili desteği zayıflattığını savunmaktadır. Eisenkot, kendi liderliğinde Washington ile ilişkileri daha dengeli ve kurumsal bir zeminde yeniden güçlendirmeyi hedeflediğini açıklamıştır (Scheer & Cornwell, 2026).

ABD ara seçimlerinin İran politikasına etkisi ise tek yönlü değildir. Demokratların Kongre'de çoğunluğu elde etmesi, Trump yönetimini diplomatik çözüm arayışına teşvik ederek yeni bir geniş çaplı operasyonun siyasi maliyetini artırabilir. Bununla birlikte Reuters'ın 4 Kasım tarihli değerlendirmesinde, siyasi olarak zayıflayan Trump ve Netanyahu'nun askerî tırmanmayı siyasi konumlarını güçlendirebilecek bir seçenek olarak görmeleri riskine de dikkat çekilmektedir (Nakhoul, 2026).

Sonuç

2026 seçimleri, İsrail siyasetinde net bir iktidar değişiminden çok mevcut bloklaşmanın yeniden şekillendiğine işaret etmektedir. Netanyahu, 7 Ekim sonrasında yaşadığı ciddi kamuoyu kaybından önemli ölçüde toparlanmış ve belki de bu saldırılar hiç yaşanmasa yolsuzluk soruşturmaları nedeniyle çok daha büyük kayıplar yaşayabilecek Likud'u yeniden birinci parti yapmayı başarmış, kendisi de yargı sürecinden olabildiğince uzak kalabilmiştir. Ancak 2022'de sahip olduğu parlamenter çoğunluğu yeniden oluşturamamıştır. Eisenkot'un yükselişi ise güvenlik konusunda sert bir çizgiyi korurken Netanyahu dışında bir siyasi yönetim arayışının güçlendiğine işaret etmektedir. Dolayısıyla seçim sonuçları İsrail'in sola kaymasından çok Netanyahu karşıtı merkez ve merkez-sağın yeniden örgütlenmesi olarak değerlendirilebilir.

Seçimin hükümet kurma aritmetiği açısından en önemli sonucu, Arap partilerinin artan ağırlığıdır. Netanyahu karşıtı Siyonist partilerin 48 sandalyede kalması, 19 Arap milletvekilini hükümet kurma tartışmasının merkezine yerleştirmiştir. Eisenkot'un 5 Kasım'da 67 milletvekilinin tavsiyesini alması bu yeni aritmetiğin somut sonucudur. Bununla birlikte söz konusu çoğunluğun kalıcı bir hükümete dönüşmesi, Arap partilerinin rolü ve ultra-Ortodoksların askerlik yükümlülüğü gibi temel konularda uzlaşılmasına bağlı olacaktır.

Dış politika açısından ise hükümet değişikliğinin İran, Gazze, Lübnan ve Suriye gibi temel güvenlik dosyalarında ani bir stratejik dönüşüm yaratması beklenmemelidir. Farklılıkların daha

çok diplomatik yöntemler, askerî operasyonların yürütülmesi ve bölge ülkeleriyle ilişkilerin yönetiminde ortaya çıkması mümkündür. Türkiye açısından da Netanyahu'nun görevden ayrılması sınırlı bir diplomatik fırsat penceresi oluşturabilir; ancak Gazze, Suriye ve bölgesel güvenlik düzenine ilişkin temel görüş ayrılıkları devam edecektir.

Bu nedenle 2026 seçimlerinin nihai siyasi ve bölgesel sonuçları, yalnızca iktidarın kimin elinde olacağından ziyade kurulacak koalisyonun bileşimine, iç siyasi uzlaşmaları ne ölçüde sağlayabileceğine ve değişen bölgesel koşullara nasıl uyum göstereceğine bağlı olacaktır.

Kaynakça

Bayer, L. (2026, 28 Ekim). *Caretaker role could limit Netanyahu but not rule out war with Iran*. Reuters. https://www.reuters.com/world/middle-east/caretaker-role-could-limit-netanyahu-not-rule-out-war-with-iran-2026-10-28/

Brown, N. J., Coşkun, A., Hamzawy, A., Hassan, Z., Jebril, M., Leber, A., Lob, E., Muasher, M., Ritz-Jack, C., Wehrey, F., Yahya, M., & Yerkes, S. (2026, 28 Ekim). *Israel's election had no clear winner. What comes next for the region?* Carnegie Endowment for International Peace. https://carnegieendowment.org/emissary/2026/10/israel-election-no-winner-what-next-middle-east

Deitch, M., Shafran Gittleman, I., Gitlin, A., & Prayzler, N. (2026a, 26 Nisan). *Findings of the national security survey: April 2026*. Institute for National Security Studies. https://www.inss.org.il/publication/inss-survey-april-2026/

Deitch, M., Shafran Gittleman, I., Gitlin, A., & Shani, G. (2026b, 26 Haziran). *Findings of the national security survey: June 2026*. Institute for National Security Studies. https://www.inss.org.il/publication/inss-survey-june-2026/

Galili, L. (2020, 21 Eylül). *The other tribe: Israel's Russian-speaking community and how it is changing the country*. Brookings Institution. https://www.brookings.edu/articles/the-other-tribe-israels-russian-speaking-community-and-how-it-is-changing-the-country/

Hermann, T., Yohanani, L., Kaplan, Y., & Sapozhnikova, I. O. (2025, 9 Mart). *Majority of Israelis think PM Netanyahu should accept responsibility for Oct 7 and resign—Now or after the war*. Israel Democracy Institute. https://en.idi.org.il/articles/58648

Israel Democracy Institute. (2019). *September 2019 elections*. https://en.idi.org.il/israeli-elections-and-parties/elections/2019/

Israel Democracy Institute. (2021). *The elections for the 24th Knesset*. https://en.idi.org.il/israeli-elections-and-parties/elections/2021/

Israel Democracy Institute. (2022). *The elections for the 25th Knesset*. https://en.idi.org.il/israeli-elections-and-parties/elections/2022/

J Street Policy Center. (2023, August 11). Netanyahu's ultra right-wing coalition government: A dossier. https://jstreet.org/resources/netanyahus-ultra-right-wing-coalition-government-dossier

Keinon, H. (2026, November 11). Eisenkot takes control of Knesset, but speaker pick may complicate government formation – analysis. *The Jerusalem Post*. https://www.jpost.com/israel-election-2026/article-914614

Kenig, O. (2026, 30 Ekim). *Final results for Israel's 2026 elections*. Israel Democracy Institute. https://en.idi.org.il/articles/66833

Kenig, O., & Blander, D. (2026, 3 Kasım). *The president's role in assigning the task of forming a government*. Israel Democracy Institute. https://en.idi.org.il/articles/67022

Knesset. (2026). *Elections results for the 26th Knesset*. https://main.knesset.gov.il/EN/mk/Pages/ElectionsResults26.aspx

Knesset Channel. (2026, 3 Kasım). *The 26th Knesset elections in numbers* [İbranice]. https://www.knesset.tv/main-articles/61384/95504/

Levaton, S., & The Times of Israel Staff. (2026, 6 Kasım). *Herzog says he'll task a would-be PM on Sunday, after Eisenkot is recommended by 67 of 120 MKs*. The Times of Israel. https://www.timesofisrael.com/as-eisenkot-wins-67-nods-to-be-pm-herzog-says-hell-announce-mandate-decision-on-sunday/

Levaton, S. (2026, 12 Kasım). *Arab parties and UTJ said to discuss possible cooperation amid coalition talks*. The Times of Israel. https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/arab-parties-and-utj-said-to-discuss-possible-cooperation-amid-coalition-talks/

Miller, A. D. (2026, 29 Ekim). *Israel has held national elections*. Carnegie Endowment for International Peace. https://carnegieendowment.org/middle-east/diwan/2026/10/israel-has-just-held-national-elections

Nakhoul, S. (2026, 4 Kasım). *Beaten at home, Trump faces stark choice on Iran: Deal or escalation*. Reuters. https://www.reuters.com/world/middle-east/beaten-home-trump-faces-stark-choice-iran-deal-or-escalation-2026-11-04/

Office of the President of Israel. (2026, 5 Kasım). *President Herzog concludes round of consultations with Knesset factions at the President's Residence*. https://www.president.gov.il/en/president-herzog-concludes-round-of-consultations-with-knesset-factions-at-the-presidents-residence/

Rudnitzky, A. (2026, 3 Kasım). *The rise in voter turnout in Arab society in the elections for the 26th Knesset*. Israel Democracy Institute. https://en.idi.org.il/articles/66790

Scheer, S., & Cornwell, A. (2026, 4 Kasım). *Netanyahu rivals seize on Democrats' sweep of US Congress, seeking his ouster*. Reuters. https://www.reuters.com/world/middle-east/netanyahu-rivals-seize-democrats-sweep-us-congress-seeking-his-ouster-2026-11-04/

Segal, A., Liel, D., & Hadad, O. (2026, 5 Ekim). *Channel 12 election poll: Opposition gains ground; October 7 responsibility and state commission of inquiry* [İbranice]. N12. https://www.mako.co.il/news-israel-elections/2026/Article-d7459e0cc7c01a1026.htm

Sharon, J. (2025, June 30). Court agrees to cancel PM's testimony this week after briefing by security chiefs. *The Times of Israel*. https://www.timesofisrael.com/court-agrees-to-cancel-pms-testimony-this-week-after-briefing-by-security-chiefs/

The Times of Israel. (2023a, 10 Eylül). *Gantz maintains lead over Netanyahu in latest poll; coalition falls to 52 seats*. https://www.timesofisrael.com/gantz-maintains-lead-over-netanyahu-in-latest-poll-coalition-falls-to-52-seats/

The Times of Israel. (2023b, 16 Kasım). *Poll finds Netanyahu would be trounced by Gantz were elections held today*. https://www.timesofisrael.com/poll-finds-netanyahu-would-be-pummeled-by-gantz-were-elections-held-today/

The Times of Israel. (2025, 19 Haziran). *Netanyahu's Likud party gains strength since start of war—Poll*. https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/netanyahus-likud-party-gains-strength-since-start-of-war-poll/

The Times of Israel. (2026, 5 Mart). *Poll: Netanyahu's Likud enjoys boost amid Iran war, but bloc he leads is no closer to majority*. https://www.timesofisrael.com/poll-netanyahus-likud-enjoys-boost-amid-iran-war-but-not-enough-to-clinch-election-win/